

Beste aanwezigen,

Wat is het bijzonder om vandaag samen, met politiemensen en nabestaanden, bij deze plechtigheid in de Tuin van Bezinning te zijn. Om met elkaar stil te staan bij de prijs die politiemensen betalen voor de veiligheid van ons allemaal in dit land. Op deze mooie plek, waar gemis en verdriet zo tastbaar zijn.

Iedereen in dit land weet de politie te vinden als er in het dagelijks leven iets misgaat. Of het nou gaat om een moment van zwakte, een ongelukje of een serieuze bedreiging. De politie komt altijd als het nodig is. Daar kan iedereen altijd op vertrouwen.

Maar wat veel mensen wel eens lijken te vergeten, is wat dit werk onze politiemensen en de mensen om hen heen, kost. Ze staan er niet bij stil dat jullie, de politiemensen die hier vandaag zijn en al jullie collega's, allemaal een thuisfront hebben. Dat alle politiemensen dochter of zoon zijn en vaak ook moeder of vader. Dat jullie vaak een partner hebben, en familie, en vrienden.

Die kring om onze politiemensen heen, weet hoe zwaar de veiligheid van de samenleving voor jullie weegt. Die hele kring werkt mee en helpt mee, zodat jullie voor ons allemaal kunnen klaarstaan.

Ik weet dat politiemensen persoonlijke offers brengen voor onze veiligheid. Hetzelfde geldt voor de mensen om jullie heen. Zij kennen de risico's ook.

En toch laten ze jullie steeds weer gaan. In de hoop en het vertrouwen dat jullie gewoon weer thuis komen.

Meestal is dat gelukkig zo. Maar vandaag staan we er bij stil dat tot mijn grote spijt, die hoop niet altijd bewaarheid wordt.

Er zijn hier politiemensen met een indrukwekkende staat van dienst en ook jongere mensen, die nog bezig zijn het vak te leren. En daarbij gaat het ook over de soms grote uitdagingen en onvoorziene situaties.

Ik ben dankbaar dat jullie en jullie collega's bereid zijn om de risico's van het politiewerk te dragen.

Ik zou willen dat iedereen in dit land zich dat zou realiseren. En dat we met het hele land proberen te voorkomen dat er namen bijkomen in deze Tuin van Bezinning.

Dat zijn we verplicht aan alle politiemensen. Dat zijn we verplicht aan de hele kring rondom politiemensen. En dat zijn we verplicht aan de nabestaanden van omgekomen politiemensen.

Er is hier vandaag veel verdriet, en daar is ruimte voor. Ik hoop dat het verdriet hand in hand gaat met herinneringen aan de politiemensen die ons ontvielen.

Mooie herinneringen aan hoe ze lachten, waar ze een hekel aan hadden, waar ze juist blij van werden. Hoe dapper ze waren en hoe ze zich inzetten voor anderen. Zoals politiemensen dat doen. Politiemensen als Hawal, die vorig jaar verongelukte tijdens een specialistische rijopleiding. De 171ste naam hier. Zo veel mensen die veel meer waren dan hun tragische einde. Hun naam zal hier voor altijd blijven, hier in de Tuin van Bezinning.

Vandaag eren we de politiemensen die hun leven gaven voor de veiligheid van ons allemaal. Daar kan ik alleen in diepe dankbaarheid mijn hoofd voor buigen.

David van Weel, minister van Justitie en Veiligheid

